28/02/2021

Întoarcerea Fiului Risipitor | Judecăm rătăcirea celorlalți şi nu luăm seama la a noastră, spune Pr. Necula



Meditaţia părintelui Constantin Necula pe seama Pildei Fiului Risipitor evidenţiază un aspect întâlnit constant şi în societatea actuală: „atitudinea noastră, des, prea des îngăduită, prin care judecăm rătăcirea celorlalți neluând seama la a noastră”.

„Din păcatele desfrânării ne revenim, dar din ura sistemică se pare că nu. Din contră, pare că se adâncește cu fiecare *întors* pe care avem responsabilitatea de a-l asuma în Numele Tatălui”, spune părintele Constantin Necula cu referire la comportamentul nostru desprins din atitudinea fiului care a rămas lângă tatăl său.

„Fariseul perfect fără pic de fibră de vameș în reacție. Omul căruia i se pare mereu că e nedreptățit”, așa îl definește părintele Necula pe fiul cel mare în care spune că ne regăsim mulți dintre noi.

Părintele explică de ce l-a catalogat așa pe fiul cel mare care nu s-a putut bucura de întoarcerea tânărului risipitor:

„Deși jumătate de avere îi revenise și tot ce muncea îi aparținea tot de la tată cere un ied să cinstească prietenii. Iedul era al lui. Putea să taie orice. Pare însă concentrat numai pe supărătoarea bucurie a tatălui său. Al cărui fiu întors nu-l înregistrează și ca pe un frate recuperat”.

Părintele Constantin îl numește pe fiul cel mare „burzuluit și nătâng în reacții”, deoarece „pare nu înțelege nimic”.

„Nici când tatăl își argumentează jertfa nu pare convins. Nici când tată îi spune că și el este bucuria sa, cotidiană. Nici când îi explică simplu, *toate ale mele, ale tale sunt,* copilul cuminte nu pare că pricepe nimic. Mai ales că aluzia tatălui a limpede: toate ale mele sunt ale tale! Inclusiv fiul meu acesta revenit! Reașezat în demnitatea de fiu! Cumintele burzuluit!”

Clericul sibian definește această pildă, rostită cu mult timp în urmă, ca un „ *breaking news* absolut valabil”: Aproape că aș crede că ieri a rostit-o Domnul și că acum un jurnalist a așezat-o în pagină.

Părintele profesor revine în prezent și atrage atenția: „Nu suntem în stare să ne fim frați. Nici măcar prin mijlocirea Tatălui”.

„Aroganți, ni se pare că munca noastră ne conferă drepturi suplimentare. Dreptul de a tăia din mila tatălui pentru cel întors. Aceeași meteahnă de suflet-funcționăresc caută a vindeca Hristos Domnul aici. Al celui care crede că a împlini o funcție în conformitate este egalul cu desăvârșirea acelei conformități prin iertarea și mila izvorului din care decurge viața noastră: Dumnezeu!”

Părintele îndeamnă să medităm tot timpul la această pildă pentru a descoperi „tot mai multe sensuri și înnoiri de sens”.

„Pentru că dese ori trecem din poziția fiului dintâi, risipitor de avere, în a celui de al doilea, batjocoritor al dragostei tatălui. Uitând că aproapele nostru este viața noastră și învierea lui, Învierea noastră. Că regăsirea lui este regăsirea noastră!”

Materialul integral aici.

— basilica.ro / Foto credit: Ziarul Lumina